

Óvári László, a Gödöllő-Vác Térségi Környezetvédelmi és Vízitársulat igazgatója, a Vízgazdálkodási Szövetséget képviseli a VTOSZ elnökségében. 2010. szeptembere óta vezeti a munkabizottságot, de mivel már második ciklusban tagja, nem nehéz egy ciklus értékelést adnia (forrás: Vízgazdálkodás, a VTOSZ szakmai lapja, 2010/6.)

1. Vízitársulati szempontból pozitívan vagy negatívan lehet értékelni az elmúlt négy évet?

A ciklus elején négy fontos feladatot fogalmaztunk meg, melyet célszerű lett volna elérni annak érdekében, hogy a társulatok a területi vízgazdálkodási feladataikat meg tudják oldani. A négy legfontosabb kérdés a jogi háttér megteremtése, az állami finanszírozás kérdése, a vagyongazdálkodás megoldása és az uniós támogatások elérése volt.

Ebben a tekintetben röviden és sportnyelven válaszolva, azt gondolom, döntetlent értünk el.

1. Melyek voltak a legfontosabb pozitív és negatív eredmények?

Hosszú és küzdelmes munka árán a 2009. év végére sikerült elérni, hogy az önálló vízitársulati törvény megszületett. Az uniós támogatások kérdésében is sikerült kedvező lehetőségeket teremteni, amelyek a társulatok számára olyan külső forráshoz jutás lehetőségét biztosították, amivel beruházások, rekonstrukciók folytatása lehetővé vált. E két kérdésben tehát sikerült pozitív eredményeket elérni.

Ami a negatív ügyeket illeti, nem tudtunk eredményeket elérni a vagyongazdálkodás kérdésének megoldása és a közcélú vízgazdálkodási feladatok állami finanszírozása tekintetében. A vagyongazdálkodási kérdés megoldását nehezítette többek között az állami vagyongazdálkodó szervezet időközben történt átalakítása, a személyi változások, illetve az állami vagyongazdálkodó és a vízitársulatok álláspontjának különbözősége. A vagyongazdálkodási szerződések megkötését hátráltatta az a tény is, hogy a szerződések megkötése egyéb jogszabályi akadályba ütköztek.

Jelenleg úgy tűnik, hogy ezt csak a vagyontörvény módosításával lehet eredményesen megoldani.

1. Milyen a vízitársulatok társadalmi elismertsége?

A rendszerváltozás óta a vízitársulatoknak nem sikerült elérni megfelelő társadalmi támogatottságot és elismertséget. Úgy gondolom azonban, hogy ez nemcsak a vízitársulatokra érvényes, hanem a teljes vízügyi ágazatra is. Az ágazatot az elmúlt 20 év során, de különösen annak elején a folyamatos leépítések jellemezték. Ennek több oka is volt, melyet e cikk keretein belül nem lehet részletesen kifejteni. Figyelembe véve azonban a hazai vízgazdálkodás előtt álló komoly kihívásokat, a jövő szempontjából mindenképpen fontos a kialakult helyzetet elemezni, és a társadalmi elvárásoknak megfelelően jó válaszokat adni.

1. Felkészült-e minden társulat a közcélú vízgazdálkodási feladatok elvégzésére?

A vízgazdálkodási társulatok döntő többsége az elmúlt 200 évben mindig felkészült volt a feladatok elvégzésére, és úgy gondolom, hogy ez a jövőben is így lesz. Van azonban néhány gyengén működő társulat, ahol az objektív okok, vagy egyéb körülmények miatt nagyobb nehézséget okoz a felkészülés. Az Országos Szövetségnek közvetlenül nincs ráhatása a társulatok működésére, azonban minden lehetséges eszközt fel kell mutatni, hogy a társulatok összességében jó színvonalon teljesítsenek. A gyengébb teljesítésnek sajnos sokkal nagyobb a hírverése, mint a jó eredményeknek.

1. Egyes vélemények szerint a társulati egység, az egységes fellépés hiánya negatívan hatott. Igaz ez a megállapítás?

Írta: Wagner Melinda

2011. február 07. hétfő, 11:01 - Módosítás: 2011. február 07. hétfő, 11:10

Amennyiben a kérdés az érdekeltségi díjra, vagy a társulati hozzájárulásra vonatkozik, véleményem szerint nem a társulati egység, vagy az egységes fellépés hiányának következménye a hozzájárulás eltörlése. Úgy gondolom, hogy a belső vitákat a szövetség életében természetesnek kell tekinteni és elfogadni, kifelé azonban egységet kell mutatni. Ehhez elengedhetetlenül szükséges a jó kommunikáció. Ebben a tekintetben az utóbbi fél évben az Országos Szövetség és a társulatok is sokat fejlődtek. Itt szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy szövetségünk korábbi elnöke éppen a kommunikáció erősítésére, a társulatok tevékenységének bemutatására fektetett nagy hangsúlyt.

1. Fejlődtek-e a gazdálkodókkal kiépített kapcsolatok? Mit kellene tenni a javítás érdekében?

Szövetségi szinten az országos szintű gazdaszervezetekkel szorosabb és jobb kapcsolatot kell kialakítani. Ez a jövő egyik fontos feladata. Azonban a társulatoknak is közelebb kell kerülni a tagjaikhoz. Ennek egyik megfelelő eszköze a társulati hírlevelek közvetlenül történő eljuttatása, továbbá az Internetes lehetőségek kihasználása is. Fontosnak tartom a falugazdászokkal történő szoros együttműködést, hiszen ők folyamatosan kapcsolatban állnak a gazdálkodókkal. A társulatoknak fel kell ismerniük, hogy akkor is segíteniük kell a gazdálkodónak a helyi vízgazdálkodási problémáik megoldásában, ha az nem közvetlenül társulati feladat.

1. Hogyan lehet jó együttműködést kialakítani az önkormányzatokkal?

Egyes társulatok kitűnő, mások kevésbé jó kapcsolatot tartanak fenn az önkormányzatokkal. Egységesen jó kapcsolatot kell kiépíteni, hiszen a bel-, és külterületi vízgazdálkodás szorosan kötődik egymáshoz. Ennek fejlesztése a jövő másik fontos feladata. Ezért javasoltam az őszi igazgatói értekezleten, hogy a VTOSZ a következő ciklustól önkormányzati munkabizottságot hozzon létre.

Az önkormányzati tulajdonú művek üzemeltetésével, az önkormányzatok vezetőinek küldöttgyűlésbe, illetve a társulatok tisztségviselőinek körébe történő választásával jó

együttműködést lehet kialakítani.

1. Bizakodva tekinthetnek-e a vízitársulatok a jövőbe?

Amennyiben ez a kérdés a nyár elején fogalmazódik meg, elbizonytalanodtam volna. Azonban jó néhány nálunk fejlettebb Európai Unió ország több száz éves tapasztalata és a hazai vízgazdálkodás történetében eltelt 200 év bizonyítja, hogy a helyi érdekeltek részvételével megalakított, a helyi vízgazdálkodási problémákat jól ismerő, azokra szakszerűen és gyorsan reagáló szervezetekre szükség van!

Természetesen a társadalmi igényeket és a kormányzati elvárásokat jól kell felmérni. Ezekhez alkalmazkodni kell és a szükséges feltételeket elő kell teremteni.